

TEKST NUMER 9.

MÓJ SĄSIAD I MOJA SĄSIADKA.

Mieszkamy w dużym bloku, przy ulicy Dobrej, na piątym piętrze. Są tutaj tylko trzy mieszkania. Rano widzę mojego sąsiada, kiedy idzie do pracy. Wieczorem widzę często sąsiadkę, kiedy wraca z pracy. Mówimy sobie „dzień dobry”, „dobry wieczór”, „dobranoc” i to wszystko.

Mój sąsiad ma czterdzieści lat, może trochę więcej. Jest na pewno rozwodnikiem, bo ma dzieci, ale mieszka sam. Dzieci są z nim tylko w weekend. Słysząc, jak bawią się albo jak oglądają telewizję. On dużo pracuje, może jest informatykiem, bo ciągle nosi laptopa, nie wiem. Jest wysoki i przystojny, ale smutny. Słucha muzyki klasycznej, czasami za głośno i wtedy słucham razem z nim Mozarta, Beethovena albo Szopena. Ale nie narzekam, lubię muzykę klasyczną. Myślę, że mogłabym go polubić.

Sąsiadka, która mieszka naprzeciwko, jest trochę dziwna, ale też ją lubię. Ma chyba pięćdziesiąt, a może sześćdziesiąt lat. Jest starą panną. Ubiera się kolorowo, płaszcz zielony, kapelusz czerwony, buty brązowe... Jest zawsze pełna energii. Ma małego psa, rozmawia z nim i bawi się z nim piłką.

Czasami myślę, że mogłabym zaprosić sąsiadkę, ale nie mam ochoty zapraszać sąsiada. Więc nie zapraszam nikogo. Mam kolegów w pracy, mam chłopaka, mam rodzinę. Dlaczego zapraszać dziwną starą pannę i melancholijnego informatyka do domu? Może, kiedyś...

WARTO ZAPAMIĘTAĆ :

40 czterdzieści, 50 pięćdziesiąt, 60 sześćdziesiąt

lubić / polubić

rozmawiać z + Instrumental

bawić się z + Instrumental

mam, masz, ma, mamy, macie, **mają**

Lubić: lubię, lubisz, lubi, lubimy, lubicie, lubią